

ΤΗ Β' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου του ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου,
Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἅγιου γ'.

Προσόμοια τοῦ Ἅγιου

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι
Ὕχος δ'

Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, θεορῆμον Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἔως τὴν πλάνην
ἐξώρισας, Ἄρειον τὴν ἄθεον, καὶ τὴν ποίμνην τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ¹
δογματίσας τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὄρθοδόξως, Ἱερουργὲ Ἱερώτατε.

Ἀστραπαὶς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας, καὶ τὴν πλάνην ἄπασαν ἀπεδίωξας,
προκινδυνεύων τῆς πίστεως, στερρὲ Ἀθανάσιε, ὡς ποιμὴν ἀληθινός, ὡς ἐδραίωμα ἄσειστον,
παναοίδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἑκκλησίας, διὰ τοῦτο, συνελθόντες σὲ τιμῶμεν, μελωδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Ἄρετὴν πᾶσαν ἡσκησας, ἐπιμόνως θεόπνευστε, καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα ἄγιον, Ἱερουργὸς
ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς πίστεως πρόμαχος, ὅθεν ἄπασα,
Ἐκκλησία δοξάζει σου τὴν μνήμην, Ἱερῶς ἐπιτελούσα, καὶ τὸν Σωτήρα δοξάζουσα.

Δόξα... Ὕχος πλ. β'

Γερμανοῦ

Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην, ὑμνήσωμεν ἀπαντες Ἀθανάσιον, ὅτι Ἄρειον τὰ διδάγματα πάντα κατήργησε, καὶ
τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸ κράτος, εἰς πάντα τὸν κόσμον τρανῶς καταγγέλλει, ἔνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις
ἀμέριστον, ὃ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νύν... Τῆς Ἐορτῆς

Εἰς τὴν Λιτὴν

Δόξα... Ὕχος γ'
Γερμανοῦ Πατριάρχου

Ἡ μεγάλη τῆς Ἑκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πολύαθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον συγκαλεῖται τὴν
οἰκουμέτην φαιδρώς, Πάντες πιστοί, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ ποιμένος, ὕμνοις
γεραίροντες τοὺς Ιεροὺς αὐτοῦ πόνους, ὅπως ταὶς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα
ἔλεος.

Καὶ νύν... Τῆς Ἐορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἅγιου.

Ὕχος πλ. α'
Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις τῶν ἀοετῶν ὁ κανὼν, ὁ ὑπὲρ πίστεως ἀθλήσας στερρότατα, καὶ λύσας τὴν τοῦ Ἄρειον,
κακοδοξίαν νευραῖς, τῶν σεπτῶν σου λόγων Ἀθανάσιε, τρανῶς ἐκδιδάσκων, μιᾶς θεότητος δύναμιν,
ὅριζομένην, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, παρ' ἣς ἄπαντα, νοητὰ καὶ φαινόμενα, μόνην δι' ἀγαθότητα, παρήχθη
πρὸς γένεσιν, καὶ σαφηνίζων τῆς θείας, δημιουργίας τὰ δύσληπτα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταὶς ψυχαὶς
ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν

Χαίροις Πατριαρχῶν ἡ κρηπίς, σάλπιγξ ἡ εὔηχος, ὁ νοὺς ὁ περίβλεπτος, ἡ γλῶσσα ἡ ὀξυτάτη, ὁ διαυγὴς ὁ φθαλμός, τῶν ὄρθῶν δογμάτων ἡ σαφήνεια, ποιμὴν ἀληθέστατος, ὁ λαμπτὴρ ὁ φανότατος, πέλεκυς κόπτων, ὅλην πᾶσαν αἰρέσεων, καταφλέγων τε, τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, στῦλος ὁ ἀπερίτρεπτος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, ὁ τῆς Τριάδος κηρύξας, τὴν ὑπερούσιον δύναμιν, τρανῶς, ἦν δυσώπει, ταὶς ψυχαὶς ἡμῖν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοι σου ἀγαλλιάσονται

Χαίροις ἀτελευτήτου ζωῆς, ἐπωνυμία ἀληθῶς κλεῖζόμενος, τρυγών τε ὡραιοτάτη, σὺν νεοττοὶς Ἱεροῖς, καὶ τῷ ὁμοζύγῳ ἐκπετάσασα, ἐκ γῆς πρὸς οὐράνια, ἔνθα νέφος εὐφραίνεται, σεπτῶν Μαρτύρων, ἔνθα φῶς τὸ ὄντεςπερον, ὅπου ἄπαυστος, εὐφροσύνη γνωρίζεται, τάγματα ἐπουράνια, Αγίων λαμπρότητες, ὅπου ὁ ἥχος ὁ θεῖος, ἐορταζόντων ἀκούεται, Χριστὸς ἔνθα πέλει, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα... Ἡχος γ'
Γερμανοῦ**

Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας Νεῖλος, καὶ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν ταὶς καλαὶς ἀναβάσεσι, πλημμυρεῖ τὰ χρυσόρρειθρα τῆς ἀθανασίας χεύματα, καὶ τροφὴν ἀμβροσίας καρποδοτῶν, διὰ τῆς ὑψηλῆς θεηγορίας, Τριάδος ἀδιαίρετον κράτος ἐκδιδάσκει προσκυνεῖν, καὶ πελαγίζων τὰ θεία διδάγματα, τῶν πιστῶν κατάρδει τὰς διανοίας, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Τῆς Ἐορτῆς

Ἀπολυτίκιον Ἡχος γ'

Στῦλος γέγονας ὄρθιοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιε, τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας κατήσχυνας Ἄρειον, Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς, Καὶ Ἀπολυνσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἡχος γ'
Θείας πίστεως**

Θείοις δόγμασιν ὄρθιοδοξίας, Πάτερ ὥπλισας τὴν Ἐκκλησίαν, ταὶς διδαχαίς σου τὰς αἰρέσεις ἐξέτεμες, τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον τετέλεκας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν πίστιν τετήρηκας, λοιπὸν ἀπόκειται, καὶ σοὶ παναοίδιμε, ὁ δίκαιος τῶν πόνων σου στέφανος.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἐορτῆς

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἡχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον**

Ὥσπερ ἄστρον ἄδυτον, καὶ μετὰ πότμον, σῶν δογμάτων λάμψει, φωταγωγεῖς διὰ παντός, τῶν Ὁρθιοδόξων τὸ πλήρωμα, ιερομύστα σοφὲς Ἀθανάσιε.

Δόξα... Καὶ νύν.... Τῆς Ἐορτῆς

Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ Ἅγιου.

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα

‘Ο Κανὼν τοῦ Ἅγιου

‘Ωδὴ α' Ὡχος γ' Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Ως ἀθάνατον ἐν Ἐκκλησίᾳ, κεκτημένον εὑκλειαν, ἐν θεοπνεύστοις λόγοις, πάντες, Αθανάσιον
τιμήσωμεν ἀξίως, ὃν πὲρ καὶ μετὰ θάνατον, ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεός, ὃς οἰκεῖον θεράποντα.

Εἰς θεωρίας βάθος, ἔκταθεῖς τὰς φρένας, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, ιερομύστα Πάτερ, τὸν πλοῦτον ἀνίχνευσας
τῶν θείων λογίων, καὶ τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Τοὺς ἐν πελάγει πλάνης, χειμαζομένους Πάτερ, ώς πυρσὸς μετάρσιος ἐνθέων διδαγμάτων, ιθύνεις
ἐκάστοτε τὴν γαλήνην τῶν λόγων σου, πρὸς λιμένα τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον

Υμνούμεν σε Παρθένε, Θεοτόκε ὄγνη, χερουβικὸν ὅχημα, ἐξ ἡς Θεὸς ἐτέχθη, σὺ γὰρ μόνη γέγονας
πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγάζουσα πᾶσι ζωήν, ἀφ' ἡς ἀρυόμενοι, ίάματα λαμβάνομεν.

‘Ωδὴ γ' Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου

Ταὶς ἀστραπαὶς τῶν λογων σου Ἱεράρχα, τὴν τυφλὴν ἡμαύρωσας τοῦ Ἀρείου διδασκαλίαν, γενόμενος
ὅφθαλμος τῶν πιστῶν.

Ἐξυφανθέντα πόνοις σου καὶ ἰδρῶσιν, ἐνεδύσω Ὅσιε τὸν ποδήρη, τῆς ἀληθείας ἐν χάριτι, ιερουργήσας
Χριστῷ.

Ως ταξιάρχης παραστάσεως θεολέκτου, συνασπισμὸν διέκοψας θεομάχων, τὴ μαχαίρα τοῦ Πνεύματος
ὄπλισάμενος.

Θεοτοκίον

Ἡ τὸν Θεον ἐν μήτρᾳ σου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τοῦτον σεσαρκωμένον, καὶ ἀνθρώπους τῆς φθορᾶς
ἀπαλλάξαντα, Θεοτόκε ίκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἔορτῆς, Εἴτα Κάθισμα τοῦ Ἅγιου.

῾Ωχος γ' Τὴν ωραιότητα

Τὴν τῶν αἱρέσεων πλάνην διήλεγξας, καὶ τὴν ὄρθοδοξὸν, πίστιν ἐτράνωσας, ώς Ἱεράρχης εὐσεβῆς,
ἐκήρυξας ἐν τῷ κόσμῳ, μίαν τὴν θεότητα, ἐν Τριάδι γνωρίζεσθαι, φύσει ὁμοούσιον, καὶ προσώποις
ἀσύγχυτον, διὸ καὶ συνελθόντες ἐν πίστει, Ἀθανάσιε Πάτερ, τελοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἔορτῆς

‘Ωδὴ δ' Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου

Πᾶσαν ἥρδευσας τὴν οἰκουμένην, Ὅσιε Πάτερ, τὴν πηγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τῆς ζωῆς κεκτημένος.

Ἀνεπλήρωσας ἐν τῇ σαρκὶ σου, Ὅσιε Πάτερ, τοῦ Κυρίου τὰ παθήματα, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Διωκόμενος ὑπὸ ἀθέων, Ὅσιε Πάτερ, ἀπεδίωξας τῆς ποίμνης σου, ἀρειόφρονα πλάνην.

Θεοτοκίον

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη, ἀγνὴ Παρθένε, τοὺς ὑμνούντας σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

‘Ωδὴ ε' Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν

Δικαιοσύνην μάθετε οί ένοικούντες τὴν γῆν, Ἀθανασίου τοὶς λόγοις παιδευόμενοι, στόμα γὰρ τοῦ Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἀνεδείχθη διὰ πίστεως.

Πύργος φανεῖς Μακάριε ἀκατάβλητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πάσας τοῦ Ἀρείου, μηχανουργίας διεσάθρωσας.

Ταὶς ἵκεσίαις Κυρίου τοῦ Ιεράρχου σου, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν ἀντικατάπεμψον, καὶ τῆς βασιλείας σου, ἀξίους ποίησον ώς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον

Τὴν ἐκ Δαυὶδ βλαστήσασαν ἀνυμνήσωμεν, ώς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί, καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν, καὶ μείνασαν Παρθένον μετὰ τόκον ἀγνήν

΄Ωδὴ ζ'

Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω, μάκαρ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, κατασπείρας ἐν αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἱρέσεων, ἔκτεμῶν τὰς ἀκάνθας.

Τῆς χάριτος ποταμὸς θεοφόρε, Νεῖλος ἐδείχθης νοητός, καρποδότης εὐσεβῶν διδαγμάτων τοὶς πιστοίς, ποτίζων ἄπαντας, καὶ τὰ πέρατα τρέφων.

Θεοτοκίον

Τὴν ἄχραντον ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, τὴν μετὰ τόκον Παρθένον, τὴν χωρήσασαν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον παντί, τὸν συναϊδιον τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον

Κοντάκιον Ὁχος β'

Τοὶς τῶν αἰμάτων σου

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, καὶ τὸν τῆς πίστεως σπόρον ἐπλήθυνας, τὴν ἐπομβρία τοῦ Πνεύματος Ὁσιε, διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Ο Οἶκος

Ἀθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ὠδαῖς οἱ Πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν σήμερον, οὗτος γὰρ Ἀρειον τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν Σαβελλίῳ, τοὶς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι, πυρὶ τῷ αἰώνιῳ παραδοὺς αὐτοὺς κατακαίεσθαι, ώς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ Σωτῆρος σαρκώσεως, ἢν πάντες Προφῆται προκατήγγειλαν, διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Συναξάριον

Τὴ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Αθανασίου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι

- Αθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν
- Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;
- Δευτερή νέκυς Ἀθανασίου ἐξέδυ τύμβου.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἅγίων Μαρτύρων, Ἐσπέρου καὶ Ζωῆς τῆς συμβίου αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

΄Ωδὴ ζ'

Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ

Ως σίμβλον τὴν καρδίαν, τῶν καλῶν ἐργασάμενος, ἀναβλύζεις γλυκασμὸν ὄρθοδοξίας ἡμῖν, ὃν τρυγῶντες βοῶμεν, Εὐλογητὸς εἴ̄ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀθέων δυναστείαν, οὗ κατέπτηξας Ὁσιε, εὐσεβοῦς δὲ παρρησίας ἐμπιπλάμενος, πνεύματι ἀνεβόας, Εὐλογητὸς εἴ̄ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδιαίρετος Ὅσιε, διετήρησας ἀμέριστον τὸ κτίρυγμα, τῆς Τριάδος
κραυγάζων, Εὐλογητὸς εἰ̄ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ως εὐδόκησας Κύριε, καὶ ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν, διὰ τοῦτο βοῶμεν,
Εὐλογητὸς εἰ̄ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

‘Ωδὴ η’

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς

Καὶ τοὶς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθανάσιος, τὴ οἰκουμένη τῆς ἀθανασίας δόγματα φθεγξάμενος,
διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Τριάδα εὺσεβῶς, δογματίσας ὁμοούσιον, σὺν τῷ Ἄρειῳ καὶ τὴν Σαβελλίου ἥλεγξας κακόνοιαν, διὸ
φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναντίαν συμπλοκήν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὸν ἐνοικήσαντα πιστοί, ἐν κοιλίᾳ τῆς Παρθένου Μητρός, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς ἀφράστως, καὶ
πάλιν μετὰ γέννησιν, Παρθένον φυλάξαντα, ως Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ
ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

‘Ωδὴ θ’

Σὲ ἀκατάφλεκτον βάτον

Ἐσοπτρον Θεοῦ τὴν ψυχήν σου, ἀκηλίδωτον δείξας, πρακτικῶς καὶ λογικῶς, τὴ οἰκουμένη ἀστράπτεις,
τὰς θείας ἐμφάσεις Παμμακάριστε.

Σάλπιγξ γνωστικῆς εὐφωνίας, ἀνεδείχθης θεόφρον, τὰ φρονήματα ἡμῶν ἀνδρείας λόγοις, κατὰ τῶν
θεομάχων ἀνδρῶν διεγείρουσα.

Σὲ τὸν ἀληθῶς δεδειγμένον, τῆς σοφίας κρατήρα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, τῆς εὐσεβείας τὸ νηφάλιον πόμα,
ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν, τὸν ἀχώρητον Λόγον, καὶ τεκοῦσαν ἐν σαρκὶ ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε
ἀγνή, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

‘Εξαποστειλάριον

‘Ηχος γ’

Ο οὐρανὸν τοὶς ἄστροις

Ἀρχιερέων τὸ κλέος, καὶ τῆς Αἰγύπτου τὸ θρέμμα, ἀθανασίας τὸ κύδος, ὑμνήσωμεν ἐν αἰνέσει, ως
καθαιρέτην Ἄρειου, καὶ τῶν πιστῶν ως προστάτην.

Καὶ τῆς Εορτῆς

Εἰς τοὺς Αἴνους, ιστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

‘Ηχος δ'

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Τοὶς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἄπασα, φρυγανώδης φλέγεται, ὅλη πάνσοφε, τῶν νοημάτων
τοὶς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, Ἀθανάσιε Ὅσιε, σοὶ δὲ δόγμασι,
καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμώσά σε. (Δίς)

Τὴ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου Ὅσιε, Ἐκκλησία ἄπασα ὠραΐζεται, καὶ εὐσεβῶς
καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμῇ χρεωστικῶς, τὴν πανέορτον μνήμην σου, Ἀθανάσιε, Ἱερέων
τὸ κλέος εὐσεβείας, λαμπρὸς καὶ μέγας κῆρυξ, ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους Πάνσοφε, Ἐκκλησίας σκίμπων τῶν δογμάτων σου, καὶ

ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας, λόγων ὄχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινὴ καὶ ἀλώβητον, ὃν ἵκέτευε,
ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα... Ἡχος γ'

Τὸ μέγα κλέος τῶν ιερέων, Αθανάσιον τὸν ἀγίττητον ἀριστέα, Ἱεροπρεπῶς εὐφημήσωμεν, οὗτος γὰρ
τῶν αἱρέσεων συγκόψας τὰς φάλαγγας, Τὴν δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς ὁρθοδοξίας τρόπαια,
ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν
προσώπων ἰδιότητα, καὶ πάλιν συνάπτιων ἀσυγχύτως εἰς ἓν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα, καὶ
χερουβικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ύπερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἔορτῆς

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἔορτῆς Ὡδὴ γ' καὶ ἐκ τοῦ Ἅγιου Ὡδὴ ζ',
Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Ἅγιου.